

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., v právní věci žalobce **K. K.**, bytem N. D. 178, S., zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2014, č. j. KUOK 84301/2014, ve věci přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 7. 2014, č. j. SMOL/143644/2014/OARMV/DPD/Kas, jako opožděné.

[2] V **žalobě** žalobce namítal, že odvolání bylo podáno včas, neboť rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo žalobci oznámeno a tedy nemohla počít plynout lhůta pro podání odvolání. Proto měl žalovaný provést výpočet lhůty k podání odvolání podle § 84 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Správní orgán měl rozhodnutí doručit zástupci na elektronickou adresu pro doručování ... (s diakritikou). Žalovaný neodeslání písemnosti na tuto adresu odůvodnil tak, že spisová služba správního orgánu I. stupně neumožňuje doručovat na elektronickou adresu s diakritikou, že stanovení takové adresy je obstrukčním chováním a že adresát stejně přijetí zprávy nikdy nepotvrdí. Tvzení o nepotvrzování elektronických zpráv žalobce vyvracel přiložením printscreenu vybraných písemností doručených na předmětnou elektronickou adresu, včetně potvrzení o jejich přijetí. Pokud by pro soud nebylo toto potvrzení dostatečné, žalobce navrhoval před soudem slyšet zástupce P. K., a tomu uložit povinnost předložit soudu další soudem určený počet doručených e-mailů, jejichž přijetí bylo potvrzeno. Nepochybně tak byla naplněna podmínka, že doručování zástupci na elektronickou adresu mohlo přispět k urychlení řízení. Diakritika v názvu domény je již 5 let běžnou součástí internetu. Žalovaný neozřejmil, z čeho ve své úvaze vycházel, ve spise není založeno žádné vyjádření správního orgánu I. stupně, podle kterého by nebylo technicky možné vypravit písemnost na elektronickou adresu obsahující diakritiku. Jde o spekulaci žalovaného. Správní orgán se měl dotázat svého IT specialisty, kterým disponuje, a ten by mu sdělil, že elektronickou adresu ... lze zapsat též jako Stanovení doručovací adresy s diakritikou není obstrukčním krokem. Zástupce žalobce velmi cestuje, neboť se účastní jednání u různých správních orgánů, studuje na univerzitě v Panamě právo, často cestuje na Kanárské ostrovy a do USA. Stanovení uvedené adresy vede k rapidnímu poklesu doručované nevyžádané pošty, u zahraničních serverů již tato není očekávatelná. Zástupce má stanovenou jednu elektronickou adresu výhradně pro komunikaci se správními orgány, protože je velmi zodpovědný muž. Takto nepřehlédne nějakou důležitou písemnost ve změti nevyžádané pošty, což jednoznačně posiluje ochranu práv zastupovaného účastníka řízení. Na uvedené adrese má zástupce zřízen elektronický podpis, což osvědčil printscreenem certifikátu přiloženým k žalobě. Pokud správní orgán vypravil písemnost na jinou než udanou e-mailovou doručovací adresu, nelze na doručování písemnosti na jinou adresu vázat právní účinky uplynutím desátého dne uložení písemnosti. K tomu by totiž bylo nutné, aby podle § 19 odst. 8 správního řádu vypravení písemnosti na takovou adresu předcházela pokus o doručení písemnosti na elektronickou adresu. K tomu žalobce odkázal na závěr č. 86 Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 12. 2009, který zastává stejný právní názor. Proto předmětná písemnost nebyla doručena, a to ani fikcí. Zástupce žalobce se o vydání rozhodnutí dozvěděl z telefonátu od správního orgánu I. stupně dne 1. 9. 2014, toho dne počala plynout tříměsíční lhůta pro podání odvolání podle § 83 odst. 1 správního řádu. Žalobce podal odvolání v první den této lhůty. Žalovaný se též nepokusil napadené rozhodnutí vypravit na elektronickou doručovací adresu zástupce žalobce, a proto bylo doručeno dne 28. 11. 2014, kdy zástupce žalobce nahlédl do spisu. Odvolání bylo včasné též proto, že žalobce jako součást odporu (podání součástí spisu) podal též odvolání proti rozhodnutí vydanému v budoucnu a odkázal na § 83 odst. 1 správního řádu. Správní orgán se proto měl věnovat již tomuto odvolání vyjádřenému v odporu, ač v té době nebylo rozhodnutí vydáno. Fakticky bylo

rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydáno až dne 28. 11. 2014, kdy žalobce nahlédl do spisu. Pokud se žalobce apriorně odvolal a správnímu orgánu nebylo zřejmé, do kterého rozhodnutí odvolání směřuje, měl minimálně vyzvat žalobce k odstranění vad podle § 37 odst. 3 správního řádu.

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že správní orgán učinil veškerá opatření k tomu, aby zmocněnci žalobce doručil písemnost obsahující rozhodnutí ve věci. Doručení písemnosti na určenou doručovací adresu nebylo možno z technických důvodů učinit, a proto byly zmocněnci doručovány písemnosti obsahující rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovní služby. Jednání zmocněnce žalobce bylo vyhodnoceno jako zneužití práva a žalovaný postup správního orgánu I. stupně plně akceptoval. Žalovaný byl přesvědčen, že žalobce nebyl krácen postupem správních orgánů na svých právech. Pokud zmocněnec svým přístupem znemožnil řádné doručování písemností, toto nelze dávat k tíži správnímu orgánu. V daném případě se jedná o předem připravený scénář, jehož cílem je zpochybnit doručení rozhodnutí ve věci samé. Obdobnou procesní strategií se již zabýval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 162/2014 - 31.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 16. 9. 2014.

[5] Soud ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám ze správního spisu zjistil, že dne 9. 5. 2014 žalobce prostřednictvím zmocněnce P. K. podal odpor proti příkazu ze dne 22. 4. 2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), který spáchal tím, že dne 15. 2. 2014 asi v 16.50 h neoprávněně vjel motorovým vozidlem tov. zn. Suzuki, RZ X, na Horní náměstí v Olomouci, čímž nerespektoval svislou dopravní značku IP 27a „Pěší zóna“ (s dodatkovým textem) a za to mu byla uložena pokuta v částce 1.500 Kč.

[6] V odporu bylo uvedeno v bodě III: „*Podávám odpor. Též proti případnému rozhodnutí ve věci vydanému se odvolávám, a to i v případě, že toto rozhodnutí bude teprve vydáno v budoucnu.*“

[7] Součástí odporu byla plná moc podepsaná žalobcem, udělená pro zastupování v plném rozsahu, ve všech stupních řízení, tedy u správního orgánu I. stupně, odvolacího správního orgánu i řízení před správním soudem, včetně doručování písemností ve všech stupních řízení.

[8] V odporu požádal zástupce žalobce o doručování písemností na e-mailovou adresu ... (s diakritikou).

[9] Předvolání k ústnímu jednání převzal žalobce do vlastních rukou dne 5. 6. 2014, zástupci žalobce bylo doručeno v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu (tzv. fikcí) dne 16. 6. 2014. Předvolání bylo zástupci žalobce zasíláno na doručovací adresu uvedenou v evidenci obyvatel.

[10] Podle záznamu ve správním spise ze dne 23. 6. 2014 bylo předvolání e-mailem vypraveno zástupci žalobce dne 27. 5. 2014 na adresu ... (bez diakritiky). Ve správním spise není záznam o tom, že by se e-mail vrátil jako nedoručitelný, ani nebylo správnímu orgánu doručeno jakékoli potvrzení o přijetí zprávy.

[11] Věc byla projednána v nepřítomnosti žalobce i jeho zástupce a rozhodnutí o přestupku bylo doručeno zástupci žalobce fikcí dne 17. 7. 2014. Současně bylo zasíláno zástupci žalobce na adresu ... (bez diakritiky). Ve správním spise není ani k této zprávě záznam o tom, že by se e-mail vrátil jako nedoručitelný, ani nebylo správnímu orgánu doručeno jakékoli potvrzení o přijetí zprávy.

[12] E-mailem s uznávaným elektronickým podpisem podal zástupce žalobce dne 1. 9. 2014 odvolání.

[13] Dne 16. 9. 2014 rozhodl žalovaný, že odvolání se zamítá, protože bylo podáno opožděně. Žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně předvolání doručil zástupci žalobce na nesprávnou e-mailovou adresu ... (bez diakritiky). Předvolání proto bylo doručeno fikcí poštou na doručovací adresu. Žalovaný odkázal na § 19 odst. 4 a § 72 odst. 1 správního řádu a citaci uvedených ustanovení upřesnil tím, že zákonodárce měl na mysli především urychlení procesu správního řízení. Jak vyplynulo ze spisového materiálu správního orgánu I. stupně, tomuto orgánu ani žalovanému neumožňuje stávající systém spisové služby zadávat e-mailovou adresu ... s diakritickými znaménky. Z povahy věci nelze na tuto adresu doručovat a navíc nesplňuje zákonnou podmínku, že doručování na tuto e-mailovou adresu má přispět k urychlení řízení. Žalovaný spatřoval v postupu zmocněnce obstrukční jednání, kdy v minulosti, pokud bylo rozhodnutí zasláno na jím požadovanou e-mailovou adresu, nedošlo z jeho strany k potvrzení převzetí zásilky v souladu se zákonem. Správní orgán I. stupně pochybil, když ve svém rozhodnutí nezdůvodnil, proč nedoručoval, případně nemohl doručovat, písemností na požadovanou e-mailovou adresu ... s diakritikou. Podle žalovaného došlo ze strany zmocněnce žalobce ke zneužití práva a odkázal na rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 – 48. Jediným účelem zmocněnce je správní řízení prodlužovat, zpochybnit doručení a dosáhnout tak uplynutí zákonem stanovené prekluzivní lhůty. Obdobný obstrukční postup zmocněnce P. K. již prezentoval v řízeních vedených na Krajském úřadě Olomouckého kraje, například pod sp. zn. KÚOK/8676/2014/ODSH – SD/7228, KÚOK/76634/2014/ODSH – SD/7693. Obě písemnosti, tj. předvolání k ústnímu jednání i rozhodnutí ve věci byly zmocněnci řádně doručeny na adresu pro doručování, kterou si sám zvolil a uvedl v informačním systému evidence obyvatel s platností ode dne 26. 4. 2014. Rozhodnutí ve věci nabylo právní moci dne 2. 8. 2014. Zásilka s odeslaným rozhodnutím na doručovací adresu byla správním orgánem I. stupně vypravena

dne 3. 7. 2014 a uložena a připravena k vyzvednutí na doručovací poště dne 7. 7. 2014, přičemž zmocněnec byl vyzván k vyzvednutí zásilky. S výzvou mu bylo v místě doručovací adresy zanecháno i poučení o právních důsledcích nevyzvednutí či odmítnutí převzetí předložené písemnosti. Zásilka s rozhodnutím byla zmocněnci doručena v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu dne 17. 7. 2014, rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 8. 2014. Lhůta pro podání odvolání by byla zachována, pokud by obviněný své odvolání podal poslední den lhůty, tj. dne 1. 8. 2014 k poštovní přepravě nebo osobně u příslušného správního orgánu.

[14] Dne 28. 11. 2014 nahlédl do správního spisu zmocněnec žalobce P. K. a převzal fotokopii kompletního spisového materiálu, včetně doručenek a obsahu spisu.

[15] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[16] K zániku odpovědnosti za přestupek podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích nedošlo, neboť přestupek byl spáchán 15. 2. 2014 a napadené rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 29. 9. 2014.

[17] Námitka, že žalovaný podal odvolání jako součást odporu, a proto bylo včasné, není důvodná. Žalobce v odporu skutečně uvedl mimo to, že podává odpor, že se odvolává též proti případnému rozhodnutí vydanému ve věci, a to i v případě, že toto rozhodnutí bude vydáno teprve v budoucnu. Odpor byl podán proti příkazu ze dne 22. 4. 2014. Podle § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. V daném případě správní orgán I. stupně správně posoudil podání žalobce jako odpor a nikoli současně jako odvolání. To ostatně žalobce nebyl ani oprávněn podat, neboť odvolání lze podat pouze proti rozhodnutí, které bylo vydáno, jinak by bylo předčasné. V posuzovaném případě byl teprve vydán příkaz, který byl zrušen podaným odporem, a teprve mělo následovat správní řízení. Vydání rozhodnutí ve věci samé mělo následovat až po provedení celého řízení. Teprve poté je podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu rozhodnutí vydáno dnem předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiným úkonem k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám. Bezpochyby muselo být zástupci žalobce známo, že takový den je značně vzdálen okamžiku podání odporu a podávat odvolání v rámci odporu je zcela předčasné a nemožné. Ještě nebylo proti čemu brojít. Podle § 150 odst. 3 správního řádu podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. V takové situaci ani neměl správní orgán I. stupně povinnost vyzývat žalobce k odstranění rozporů, jak to předvídá § 37 odst. 3 správního řádu. Žalobce měl tak totiž právo uplatnit své konkrétní návrhy a stanoviska podle § 36 odst. 1 až 3 správního řádu v průběhu celého správního řízení, které bylo zahájeno vydáním příkazu a ukončeno rozhodnutím ve věci samé, resp. rozhodnutím o odvolání. Ostatně, v posuzované věci žádné konkrétní důvody proti příkazu v odporu žalobce netvrdil. Z odporu bylo zřejmé, že je toliko odporem a nikoli odvoláním, protože bylo zcela zjevné, proti čemu směřuje, a to, že žalobce reagoval na zasláný příkaz.

[18] Další spornou otázkou byla otázka včasnosti podání odvolání. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce odmítnuto jako opožděné, proto byl

krajský soud oprávněn posuzovat v mezích žalobních bodů toliko včasnost odvolání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 5 As 107/2013 – 38, první tučně zvýrazněná část, podle kterého je rozsah soudního přezkumu vymezen v takových případech pouze na opožděnost odvolání).

[19] Příkaz ze dne 22. 4. 2014 byl žalobci doručen podle § 24 odst. 1 správního řádu (tzv. fikcí) dne 5. 5. 2014. Dne 9. 5. 2014 podal žalobce prostřednictvím zmocněnce P. K. odpor a k němu přiložil plnou moc a žádost o doručování na adresu ... (s diakritikou). Správní orgán po odeslání předvolání i rozhodnutí o přestupku na adresu ... (tj. bez diakritiky) doručil předvolání i rozhodnutí o přestupku zástupci žalobce na doručovací adresu uvedenou v evidenci obyvatel. Rozhodnutí bylo doručeno fikcí dne 17. 7. 2014 a dne 2. 8. 2014 nabylo právní moci. Odvolání podané 1. 9. 2014 žalovaný posoudil jako opožděné.

[20] Jelikož zmocněnec žalobce neměl datovou schránku, doručoval mu správní orgán písemnosti v souladu s § 20 odst. 1 správního řádu na požadovanou adresu pro doručování ..., ovšem bez diakritiky. Po marných pokusech o doručení na tuto adresu správní orgán I. stupně doručoval zmocněnci písemnosti na adresu uvedenou v evidenci obyvatel jako adresu pro doručování (tj. M. 1482/11, P. 1).

[21] Podle § 20 odst. 1 správního řádu *fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.*

[22] Podle § 19 odst. 8 správního řádu *písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.*

[23] Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.*

[24] Zmocněnec žalobce potvrzení přijetí zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, z adresy ... (byť bez diakritiky) nepotvrdil. Proto doručoval správní orgán I. stupně tak, jako kdyby zmocněnec žalobce o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Správní orgán I. stupně na uvedenou adresu bez diakritiky doručoval proto, že mu bylo známo, že na adresu s diakritikou nebylo v tehdejší době možné doručovat. Další, komplikované postupy vedoucí k doručení na elektronickou adresu zmocněnce žalobce s diakritikou nemohly vést k urychlení řízení.

[25] Soudu je známo, že na internetové doméně „.eu“ je možné zřizovat domény druhého řádu i s použitím diakritiky. Tato informace však nebyla všeobecně známá v roce 2014, tedy v době řízení před správními orgány v posuzované věci. Postup správního orgánu I. stupně je proto pochopitelný, a to i s ohledem na skutečnost, že zmocněnec žalobce dojití písemnosti na tuto elektronickou adresu nepotvrdil. Proto nemohl mít v souladu s § 19 odst. 8 správního řádu své rozhodnutí za doručené.

[26] Bylo všeobecně rozšířeným omylem, že v e-mailové adrese nemohou být použity znaky s diakritickými znaménky (háčky a čárky). I když správní orgán I. stupně nedoručil své rozhodnutí na takovou adresu, sdělenou zmocněncem účastníka správního řízení (§ 19 odst. 3 správního řádu z roku 2004), jde o účinné doručení, jestliže bylo rozhodnutí následně doručeno, byť fikcí, na adresu, kterou si zmocněnec, vystupující v řadě obdobných řízení, určil jako adresu pro doručování v centrální evidenci obyvatel podle § 20 odst. 1 téhož zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2016, č. j. 1 As 104/2015 – 27, www.nssoud.cz).

[27] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 55/2015 – 26 anebo ze dne 23. 7. 2015, č. j. 8 As 36/2015 – 54, je soudu i veřejnosti známo, že ani na adrese ... (s diakritikou) zmocněnec v odkazovaných věcech nepotvrzoval přijetí písemností na uvedené elektronické adrese a proto bylo nutno mu doručovat prostřednictvím držitele poštovní licence (srov. bod 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 55/2015 – 26).

[28] Soud rovněž nepochybuje, že tento omyl byl vyvolán obecným zmocněncem žalobce záměrně, neboť komplikace s doručováním ze strany správních orgánů na jím uvedenou adresu se opakují v celé řadě případů. Volba adresy, kombinující slova s diakritikou ani nemůže mít jiný účel, než právě zkomplikování doručování zvolenému obecnému zmocněnci, z něž pak zastoupené osoby a jejich zástupci těží v řízeních ve správním soudnictví.

[29] Ze spisu jednoznačně vyplývá snaha správního orgánu I. stupně doručit napadené rozhodnutí zmocněnci žalobce. Po neúspěšném pokusu o doručení na elektronickou adresu tak nakonec učinil prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a to nejen na adresu trvalého pobytu, kterou má zmocněnec žalobce na ohlašovně, ale v souladu s právní úpravou také na adresu, kterou si zmocněnec nechal v centrální evidenci obyvatel uvést jako adresu pro doručování písemností. Ani zde nebyl při pokusu o doručení zastižen a uloženou zásilku si následně nevyzvedl. K doručení proto došlo fikcí dne 17. 7. 2014. Jestliže si osoba, která navíc opakovaně vystupuje ve správních i soudních řízeních jako obecný zmocněnec, zvolí v centrální evidenci obyvatelstva adresu pro doručování, nemůže následně namítat neúčinnost doručení na tuto adresu.

[30] Právní účinky doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku ze dne 3. 7. 2014 tedy nastaly dne 17. 7. 2014. Odvolání bylo podáno dne 1. 9. 2014, tedy po marném uplynutí patnáctidenní odvolací lhůty stanovené

v § 83 odst. 1 správního řádu. Odvolání bylo proto žalovaným zamítnuto pro opožděnost zcela v souladu se správním řádem.

[31] Shodné skutkové případy posoudil stejně Nejvyšší správní soud ve věcech sp. zn. 10 As 28/2016, 1 As 104/2015 a 2 As 27/2016.

[32] Shrnutí, žalobce podal odvolání 1. 9. 2014, tj. v době, kdy marně odvolací lhůta uplynula, jelikož žalobci bylo rozhodnutí právně účinně doručeno na jeho doručovací adresu podle § 24 odst. 1 správního řádu (tzv. fikcí) dne 17. 7. 2014 a nabylo právní moci dne 2. 8. 2014. Pokud by měl zmocněnec žalobce skutečný zájem o bezproblémové doručování, nesdělil by jako doručovací adresu elektronickou adresu s diakritikou – tj. ... Zmocněnec žalobce bezpochyby z jiných správních řízení v květnu 2014 již věděl, že doručování na elektronickou adresu s diakritikou není pro správní úřad možné.

[33] K návrhům žalobce na dokazování soud konstatuje, že v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. nemá soud povinnost vyhovět všem návrhům na dokazování, které účastníci vznesli, neboť je mu dána diskrece rozhodnout, které z navržených důkazů provede. Podle konstantní judikatury Ústavního soudu lze provedení důkazu odmítnout ze tří důvodů, tj. pro jeho irelevantnost ve vztahu k předmětu řízení, pro jeho nedostatečnou vypovídací hodnotu nebo pro jeho nadbytečnost (srov. náleze ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>). Navržené důkazy printscreeny soud neprováděl, protože to bylo v dané situaci nadbytečné. Judikatura správních soudů (srov. citovanou shora) se shodla na tom, že jednání zástupce žalobce spočívající ve sdělení doručovací elektronické adresy s diakritikou je obstrukčním jednáním a nepožívá ochrany. V daném případě bylo zástupci žalobce rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku ze dne 3. 7. 2014 doručeno dne 17. 7. 2014 v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu na adresu, kterou si uvedl zástupce žalobce v evidenci obyvatel. Za dané procesní situace a argumentace uvedené shora nemělo prokazování doručování na elektronickou adresu s diakritikou v jiných věcech pro posouzení souzené věci žádný význam. Nejednalo se o novou věc, která by nebyla v rozhodovací činnosti soudů známa a o právní otázku, která by nebyla vyřešena a mohla objasnit skutkový a následně právní stav souzené věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2016, č. j. 10 As 28/2016 – 26, podle kterého úsilí o naplnění spravedlivého řízení před správními úřady a soudy nemůže spočívat v bezduché akceptaci triků, jejichž účelem není nic jiného, než toto řízení či jeho výsledek zhatit). Pro posuzovanou věc je navíc irelevantní, jak postupují jiné správní orgány při přijímání a odesílání písemností (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, č. j. 7 As 59/2016 – 31, bod 14 a násl.). Ani výslech P. K. k této otázce, ani provedení důkazu certifikátem, že existuje funkční formát doručovací adresy ve tvaru ..., ani výtisky elektronických zpráv s odpovědí P. K. jiným správním orgánům, které potvrzují přijetí zprávy na adresu ... (s diakritikou) nemohly vyvrátit argumentaci uvedenou shora o účelovosti jednání zmocněnce žalobce a překážkách v postupech správních orgánů. Takové jednání zmocněnce žalobce nemohlo vést k urychlení řízení a jediným možným způsobem, jak toto řízení vůbec provést, bylo doručovat na adresu, kterou měl zmocněnec uvedenou v evidenci obyvatel. Nadto smyslem doručování je to, aby se adresát měl možnost s písemností seznámit. To

bylo v dané věci naplněno, neboť písemnosti byly vždy odeslány na zvolenou doručovací adresu zmocněnce.

[34] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal a neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení pro celkový neúspěch ve sporu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 28. 4. 2017

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Šárka Harazinová